

РЕШЕНИЕ

№ 2419

гр. София, 04.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11532** по описа за **2011** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Г. С. Д. от С.,[жк], [жилищен адрес]вх.”Д”, ап.№ 109, против Решение от 22.11.2011 г., постановено от Софийския районен съд – НС, 6-ти състав, по н.а.х.д.№ 14213/2011 г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001257, издадено на 12.07.2011 г. от началник сектор в ОО „КД-ДАИ”-С., с което на касатора за нарушение на чл.18, т. 1 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. на Министерството на транспорта на основание чл.93, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАПр/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лв.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на производствените правила. Поддържа се, че нормата на чл.93, ал.2 Зана за автомобилните превози/ЗАвт.Пр/ е бланкетна и не посочва кой нормативен документ изисква представянето на надлежен трудов договор, за което е санкциониран касатора. Твърди се също така, че случая следва да се квалифицира като маловажен с оглед на това че деянието не е умишлено и няма вредни последици.

Ответникът не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на прокуратурата счита жалбата за неоснователна и моли съдът да остави в сила въззивното решение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

При извършената проверка на посочените в касационната жалба основания за отмяна и при служебно извършената проверка на останалите основания, предвидени в НПК, настоящият съдебен състав констатира, че въз основа на задълбочен анализ на събраните доказателства районният съд е достигнал до правилен извод, че касаторът е извършил описаното в АУАН и НП нарушение на чл.18, т.1 от Наредба № Н-8/2008 г. на МТ.

Този извод на въззивната инстанция е правилен. Приетата от съда фактическа обстановка кореспондира напълно със събрания по делото доказателствен материал. Тя се потвърждава от показанията на разпитания актосъставител М. Д., както и от писмените доказателства, събрани и приети от съда на основание чл.283 НПК, във вр.чл.84 ЗАНН. При извършена проверка на 10.05.2010 г.от органите на ответника е било установено, че касаторът като водач на товарен автомобил „М. 1517” с д.к. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], извършващ превоз на товари /безалкохолни напитки/ от [населено място] до [населено място] за собствена сметка , не е представил заверено копие от трудов договор или заверено извлечение от него. Съставен е АУАН № 122356/10.05.2011 г. Тази фактическа обстановка е безспорна между страните. Въз основа на нея въззивният съд е изложил правни мотиви, които настоящата инстанция споделя напълно. Съгласно чл.18, ал.1 от Наредба № Н-8/2008 г. на МТ при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът представя при поискване от контролните органи заверено копие на трудовия договор, с който е назначен, или заверено извлечение от него, което съдържа името на работодателя, името на водача, датата на сключване и срока, за който е сключен договорът. Касаторът е нарушил тази разпоредба като не е представил на контролните органи копие от трудов договор или заверено извлечение от него. Наложено е наказание с изискванията на чл.93, ал.2 ЗАПр., в която разпоредба законодателят е фиксирал конкретен размер на глобата, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира и индивидуализира наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно приложение на материалния закон, тъй като в чл.93, ал.2 ЗАПр не е посочено изрично като нарушение непредставянето на трудов договор. Тази норма е бланкетна и санкционира непредставянето на документи, които се изискват от този закон или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, какъвто се явява Наредба № Н-8/2008 г. на МТ.

Неоснователно е и оплакването за неприлагането на чл.28 ЗАНН. Този довод е бил направен и пред въззивния съд, който е изложил подробни и убедителни мотиви защо случаят не следва да се квалифицира като маловажен и които мотиви се споделят изцяло от настоящата инстанция.

Районният съд е постановил валидно и допустимо решение. Не са налице визираните в жалбата отменителни основания. Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в

сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.11.2011 г., постановено от Софийския районен съд – НС, 6-ти състав, по н.а.х.д.№ 14213/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: